

BIBLIJA

DVADESET I TREĆI TJEDAN ČITANJA

SVIBANJ 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
112. dan čitanja, ponedjeljak, 8. svibnja	1 Kr 14-16	Lk 22, 24-38
113. dan čitanja, utorak, 9. svibnja	1 Kr 17-19	Lk 22, 39-65
114. dan čitanja, srijeda, 10. svibnja	1 Kr 20,1-22,28	Lk 22, 66-23,12
115. dan čitanja, četvrtak, 11. svibnja	1 Kr 22,8-2 Kr 3,27	Lk 23,13-23,38
116. dan čitanja, petak, 12. svibnja	2 Kr 4-6	Lk 23, 38-56

23. tjedan,
112. dan čitanja, ponedjeljak, 8. svibnja
2017.

1 Kr 14-16
Lk 22, 24-38

Prva knjiga o kraljevima

IV. OBA KRALJEVSTVA DO ILIJE

IV. OBA KRALJEVSTVA DO ILIJE

Svršetak kraljevanja Jeroboama I.

14 U ono se vrijeme razbolje Abija, sin Jeroboamov,² i Jeroboam reče svojoj ženi: "Ustani i preobuci se da te ne bi prepoznali da si žena Jeroboamova; i idi u Šilo. Ondje je prorok Ahija: onaj koji mi je prorokovao da će biti kraljem ovoga naroda.³ I ponesi deset hlebova, kolača i posudu meda i otiđi k njemu! On će ti reći što će biti s dječakom."

⁴I učini tako žena Jeroboamova: ustade, ode u Šilo i uđe u kuću Ahijinu. A on nije više vidio, oslabile mu oči od duboke starosti.⁵ Ali mu je Jahve rekao: "Evo dolazi žena Jeroboamova da od tebe traži savjeta za svoga sina jer je bolestan; a ti ćeš joj reći tako i tako. Kad bude ulazila, pretvarat će se kao da je druga."

⁶Kad Ahija ču šum njenih koraka na vratima, reče joj: "Uđi, ženo Jeroboamova! Što se pretvaraš da si druga, kad imam tešku vijest za tebe?⁷ Idi, reci Jeroboamu: 'Ovako kaže Jahve, Bog Izraelov: Podigao sam te isred naroda i učinio sam te knezom nad mojim narodom Izraelom,⁸ istrgnuo sam kraljevstvo iz kuće Davidove i dao ga tebi. Ali ti nisi bio kao moj sluga David, koji je držao moje zapovijedi i koji me slijedio svim srcem svojim i činio samo ono što je pravedno u mojim očima.⁹ Ti si radio kudikamo gore od svojih prethodnika, otišao si i načinio sebi druge bogove, salio si im likove da me dražiš, mene si bacio za leđa.¹⁰ Zato, evo, puštam zlo na kuću Jeroboamovu, istrijebit će iz obitelji Jeroboamove sve što mokri uza zid, robove i slobodnjake u Izraelu; ja će netragom pomesti kuću Jeroboamovu kao što se mete nečist, da ga ništa ne ostane.¹¹ One koji iz Jeroboamove obitelji umru u gradu, proždrijet će psi, a one koji umru u polju, pojest će ptice nebeske.' - Eto tako je Jahve rekao.¹² A ti ustani i podi svome domu: tek što nogama stupiš u grad, dječak će umrijeti.¹³ Sav će ga Izrael oplakati i pokopati

će ga. On će biti jedini iz obitelji Jeroboamove položen u grob, jer se jedino na njemu našlo nešto što se u kući Jeroboamovo svidjelo Jahvi, Bogu Izraelovu.¹⁴ Jahve će sebi postaviti kralja nad Izraelem i taj će istrijebiti kuću Jeroboamovu. Evo dana! Što? Čak i trenutka!¹⁵ Jahve će udariti Izraela te će se njihati kao trska u vodi. Iščupat će Izraela iz ove dobre zemlje koju je dao njihovim ocima i rasijat će ih s onu stranu Rijeke, jer su načinili sebi ašere koje srde Jahvu.¹⁶ Odbacit će Izraela kao smeće, zbog grijeha što ih je učinio Jeroboam i na koje je navodio Izraela."

¹⁷Žena Jeroboamova ustade i ode. Stigla je u Tirsu, a kad je prelazila kućni prag, dječak bijaše mrtav.¹⁸ Pokopali su ga i sav ga je Izrael oplakao prema riječi koju je Jahve rekao po sluzi svome proroku Ahiji.

¹⁹Ostala povijest Jeroboamova, kako je ratovao i kraljevao, to je zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih.²⁰ Jeroboamovo kraljevanje trajalo je dvadeset i dvije godine, zatim je Jeroboam počinuo kraj otaca svojih, a sin mu Nadab zakraljio se mjesto njega.

Kraljevanje Roboamovo

²¹Roboam, sin Salomonov, bio je kralj Judejaca; bijaše mu četrdeset i jedna godina kad je postao kraljem, a sedamnaest je godina kraljevao u Jeruzalemu, u gradu koji Jahve izabra između svih izraelskih plemena da ondje postavi svoje Ime. Majka mu se zvala Naama, a bila je Amonka.²² I Juda učini zlo u očima Jahvinim. Grijesima koje su počinili razjarili su ga više od svega što su učinili njihovi oci.²³ Jer su i oni podigli uzvišice, stupove i ašere na svakom brežuljku i pod svakim zelenim drvetom.²⁴ Bilo je čak posvećenih bludnica u zemlji. Oponašao je sve grozote naroda što ih je Jahve otjerao ispred sinova Izraelovih.

²⁵Pete godine Roboamova kraljevanja egipatski kralj Šišak navalil na Jeruzalem.

²⁶Opljačka sve blago iz Doma Jahvina i riznicu kraljevskog dvora; sve je uzeo; uze i sve

Prva knjiga o kraljevima

IV. OBA KRALJEVSTVA DO ILIJE

zlatne štitove što ih bijaše napravio Salomon.²⁷ Namjesto njih kralj Roboam napravi tučane štitove i povjeri ih zapovjednicima straže koja je čuvala vrata kraljevskog dvora.²⁸ Kad je god kralj išao u Jahvin Dom, stražari su ih uzimali, a poslije ih vraćali u stražaru.

²⁹Ostala povijest Roboamova, sve što je učinio, zar nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih?³⁰Za sve vrijeme bio je rat između Roboama i Jeroboama.³¹Roboam je počinuo sa svojim ocima i bi sahranjen sa svojim ocima u Davidovu gradu. Majka mu se zvala Naama, a bila je Amonka. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Abijam.

Abijamovo kraljevanje u Judeji

15 Osamnaeste godine kraljevanja Jeroboama, sina Nebatova, zakraljio se Abijam u Judeji.²Tri je godine kraljevao u Jeruzalemu; njegova se majka zvala Maaka, a bila je kći Abšalomova.³On je hodio u svim grijesima što ih je njegov otac činio prije njega, i njegovo srce nije bilo potpuno odano Jahvi, Bogu svome, kao srce njegova praoca Davida.⁴Ipak, zbog Davida, dao mu je Jahve, Bog njegov, svjetiljku u Jeruzalemu, podigavši sinove njegove poslije njega i sačuvavši Jeruzalem.⁵Jer je David činio sve što je pravo u očima Jahvinim i za svega svoga života nije odstupio ni od čega što mu je zapovjedio, osim onog što je učinio Uriji Hetitu.⁶#

⁷Ostala povijest Abijamova, sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? A bijaše rat između Abijama i Jeroboama.⁸Potom je Abijam počinuo sa svojim ocima. Sahraniše ga u Davidovu gradu; na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Asa.

Kraljevanje Asino u Judeji

⁹Dvadesete godine Jeroboamova kraljevanja nad Izraelom postade Asa kraljem Judeje.¹⁰Kraljevao je četrdeset i jednu godinu u Jeruzalemu; njegova se baka zvala Maaka,

a bila je kći Abšalomova.¹¹Asa je činio što je pravo u očima Jahvinim, kao i njegov praotac David.¹²Protjerao je iz zemlje posvećene bludnice i uklonio sve idole koje njegovi oci bijahu načinili.¹³Sam je uklonio svoju baku s dostojanstva velike kneginje, jer bijaše načinila gada Ašeri. Asa je sasjekao njezina gada i spalio ga u potoku Kidronu.¹⁴Ali uzvišice nisu bile uklonjene; ipak je Asino srce bilo privrženo Jahvi svega njegova života.¹⁵Unio je u Dom Jahvin posvećene darove svoga oca i svoje: srebro, zlato i posuđe.

¹⁶Bio je rat između Ase i Baše, kralja izraelskoga, u sve njihove dane.¹⁷Izraelski kralj Baša navali na Judeju i stade utvrđivati Ramu da spriječi svako kretanje judejskom kralju Asi.¹⁸Asa tada uze srebra i zlata koje je preostalo u riznicama Doma Jahvina i u riznicama kraljevskog dvora i dade ga svojim slugama te ih posla Ben-Hadadu, sinu Tabrimonovu, sinu Hezionovu, aramejskom kralju, koji je stolovao u Damasku, i poruči mu:¹⁹"Neka bude savez između mene i tebe, između moga i tvoga oca; evo, šaljem ti na dar srebra i zlata: hajde, raskini savez s izraelskim kraljem Bašom da bi otisao od mene."

²⁰Ben-Hadad posluša kralja Asu i posla svoje vojskovođe na izraelske gradove te oni pokoriše Ijon, Dan, Abel Bet-Maaku, sav Kineret i svu zemlju Naftali.²¹A kada to Baša dozna, presta utvrđivati Ramu i vrati se u Tirsu.²²Kralj Asa sazva sve Judejce, bez izuzetka, i oni odnesoše kamenje i drvo kojima je Baša utvrđivao Ramu, i kralj Asa utvrdi time Gebu Benjaminovu i Mispu.

²³Ostala povijest Asina, sve njegove pobjede i sve što je učinio i gradovi koje je utvrdio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? A u starosti bolovao je od nogu.²⁴Asa je počinuo sa svojim ocima i sahranjen je sa svojim ocima u gradu Davida, svoga praoca. Njegov sin Jošafat zakralj se mjesto njega.

Prva knjiga o kraljevima

IV. OBA KRALJEVSTVA DO ILIJE

Nadabovo kraljevanje u Izraelu

²⁵Nadab, sin Jeroboamov, postade kraljem Izraela druge godine Asina kraljevanja Judejom i vladao je dvije godine Izraelom. ²⁶Činio je zlo u očima Jahvinim. Hodio je putem svoga oca i oponašao njegov griješni koji je navodio Izraela. ²⁷Baša, sin Ahijin, iz kuće Jisakarove, uroti se protiv njega i ubi ga u Gibetonu, koji pripada Filistejcima i koji su opsjedali Nadab i sav Izrael. ²⁸Baša ga ubi treće godine Asina kraljevanja Judejom i zavlada mjesto njega. ²⁹Kad je postao kraljem, pobi svu kuću Jeroboamovu i ne poštodi nikoga od Jeroboamovih dokle sve ne istrijebi po riječi koju je Jahve rekao preko sluge svoga Ahije iz Šila. ³⁰Zbog grijeha što ih je učinio i na koje je naveo Izraela i zbog gnjeva kojim je raspalio Jahvu, Boga Izraelova.

³¹Ostala povijest Nadabova, i sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? ³²Između Ase i Izraelova kralja Baše vladao je rat u sve njihove dane.

Bašino kraljevanje u Izraelu

³³Treće godine Asina kraljevanja Judejom postade Baša, sin Ahijin, kraljem nad svim Izraelom u Tirsu i vladao je dvadeset i četiri godine. ³⁴Činio je zlo u očima Jahvinim i hodio je putem Jeroboama i njegovih grijeha kojima je zavodio Izraelce.

16 Tada bi upućena riječ Jahvina Jehuu, sinu Hananijevu, protiv Baše:
²"Iz praha sam te podigao i postavio knezom nad mojim narodom Izraelom, ali si ti krenuo Jeroboamovim putem i navodiš narod moj Izrael na grijehe te me razjaruješ njihovim grijesima; ³zato ćeš netragom pomesti Bašu i kuću njegovu: učinit ćeš s tvojom kućom kao i s kućom Jeroboama, sina Nebatova. ⁴Tko iz obitelji Bašine umre u gradu, pojest će ga psi, a tko im umre u polju, pojest će ga ptice nebeske."

⁵Ostala povijest Bašina, što je učinio, njegova djela, zar sve to nije zapisano u knjizi

Ljetopisa kraljeva izraelskih? ⁶Baša je počinuo sa svojim ocima i sahranjen je u Tirsu. Sin njegov Ela zakraljio se mjesto njega.

⁷Ali riječ Jahvina po Jehuu proroku, sinu Hananijevu, nije bila upravljena protiv Baše i njegove kuće samo zbog toga što je činio zlo u očima Jahve i ljutio ga djelima svojih ruku te bio kao i kuća Jeroboamova nego i zbog toga što je i nju istrijebio.

Elino kraljevanje u Izraelu

⁸Dvadeset i šeste godine kraljevanja Ase u Judeji postade Ela, sin Bašin, kraljem Izraela u Tirsu; vladao je svega dvije godine. ⁹Njegov dvoranin Zimri, zapovjednik polovine bojnih kola, uroti se protiv njega. Kad je bio u Tirsu, opio se u kući Arse, upravitelja dvora u Tirsu.

¹⁰Tada provali Zimri, udari na njega i ubi ga, dvadeset i sedme godine Asina kraljevanja Judejom, te zavlada mjesto njega. ¹¹Čim je zavladao i sjeo na prijestolje, poubija svu obitelj Bašinu; nije mu poštadio ni što uza zid mokri, ni njegovih rođaka ni prijatelja. ¹²Tako Zimri iskorijeni svu kuću Bašinu po riječi koju je Jahve rekao protiv Baše preko sluge svoga proroka Jehua, ¹³zbog sviju grijeha što su ih činili Baša i sin mu Ela i tako zavodili Izraela, srdeći Jahvu, Boga Izraelova, svojim krivim bogovima.

¹⁴Ostala povijest Elina, sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

Zimrijevo kraljevanje u Izraelu

¹⁵Dvadeset i sedme godine Asina kraljevanja Judejom postade Zimri kraljem u Tirsu i vladao je sedam dana. Narod je tada opsjedao Gibeton, koji je pripadao Filistejcima.

¹⁶Kad je utaboren narod čuo da se Zimri pobunio i ubio kralja, sav Izrael istoga dana u taboru proglaši kraljem nad Izraelom zapovjednika vojske Omrija. ¹⁷Zatim Omri i sav Izrael s njime odoše od Gibetona i opsjedoše Tirsu. ¹⁸Kad je Zimri video da će grad biti

Prva knjiga o kraljevima

IV. OBA KRALJEVSTVA DO ILIJE

osvojen, uđe u utvrdu kraljevskoga dvora, zapali nad sobom kraljevski dvor i tako pogibe.¹⁹To je bilo zbog grijeha koje je počinio radeći što je zlo u očima Jahvinim i hodeći putem Jeroboama i njegovih grijeha kojima je zavodio Izraela.

²⁰Ostala povijest Zimrijeva i njegova urota koju je skovao, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

²¹Tada se Izraelov narod razdijelio: polovica se odlučila za Tibnija, sina Ginatova, da ga učini kraljem, a druga polovica za Omrija.²²Ali pristaše Omrijeve nadjačaše pristaše Tibnija, sina Ginatova, pa kad Tibni umrije, postade Omri kraljem.

Omrijevo kraljevanje u Izraelu

²³Trideset i prve godine Asina kraljevanja Judejom postade Omri kraljem Izraela za dvanaest godina. U Tirsu je kraljevao šest godina.²⁴Tada kupi od Šemera za dva talenta srebra brdo Samariju; sagradi grad koji po imenu Šemera, vlasnika brijege, nazva Samarija.²⁵Ali je Omri činio zlo u očima Jahvinim i bio je gori od svojih prethodnika.²⁶U svemu je slijedio Jeroboama, sina Nebatova, i njegove grijehe kojima je zavodio Izraela i srđio Jahvu, Boga Izraelova, svojim lažnim bogovima.

²⁷Ostala povijest Omrijeva, sve što je učinio, njegovi pothvati koje je izveo, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

²⁸Omri počinu sa svojim ocima i sahranjen je u Samariji. Njegov sin Ahab postade kraljem mjesto njega.

Uvod u Ahabovo kraljevanje

²⁹Ahab, sin Omrijev, postade izraelskim kraljem u trideset i osmoj godini Asina kraljevanja Judejom i vladao je dvadeset i dvije godine nad Izraelom u Samariji.³⁰Ahab, sin Omrijev, činio je u očima Jahvinim više zla od svih svojih prethodnika.³¹I malo mu bijaše što je hodio u grijesima Jeroboama, sina

Nebatova, nego se još oženi Izebelom, kćerju Etbaala, kralja sidonskog, i poče služiti Baalu i klanjati mu se;³²Baalu podiže žrtvenik u Baalovu hramu što ga bijaše sagradio u Samariji.³³Ahab je podigao i Ašeru i učinio druga zlodjela i razljutio Jahvu, Boga Izraelova, više od svih kraljeva izraelskih koji bijahu prije njega.

³⁴Za njegova je vremena Hiel iz Betela sagradio Jerihon; uz žrtvu svoga prvorodenca Abirama podigao je temelje, a uz žrtvu svoga mezimca Seguba postavio je gradska vrata, po riječi koju je Jahve rekao po svome sluzi Jošui, sinu Nunovu.

Evangelije po Luki

VI. MUKA

Tko je najveći?

²⁴Uto nasta među njima prepirka tko bi od njih bio najveći. ²⁵A on im reče: "Kraljevi gospoduju svojim narodima i vlastodršci nazivaju sebe dobrovorima. ²⁶Vi nemojte tako! Naprotiv, najveći među vama neka bude kao najmlađi; i predstojnik kao poslužitelj. ²⁷Ta tko je veći? Koji je za stolom ili koji poslužuje? Zar ne onaj koji je za stolom? A ja sam posred vas kao onaj koji poslužuje."

Nagrada apostolima

²⁸"Da, vi ste sa mnom ustrajali u mojim kušnjama. ²⁹Ja vam stoga u baštinu predajem kraljevstvo što ga je meni predao moj Otac: ³⁰da jedete i pijete za mojim stolom u kraljevstvu mojem i sjedite na prijestoljima sudeći dvanaest plemena Izraelovih."

Proroštvo o Petrovoj zataji

³¹"Šimune, Šimune, evo Sotona zaiska da vas prorešeta kao pšenicu. ³²Ali ja sam molio za tebe da ne malakše tvoja vjera. Pa kad k sebi dođeš, učvrsti svoju braću."

³³Petar mu reče: "Gospodine, s tobom sam spremam i u tamnicu i u smrt." ³⁴A Isus će mu: "Kažem ti, Petre, neće se danas oglasiti pijetao dok triput ne zatajiš da me poznaš."

Čas odlučne borbe

³⁵I reče: "Kad sam vas poslao bez kese i bez torbe i bez sandala, je li vam što nedostajalo?" Oni odgovore: "Ništa." ³⁶Nato će im: "No sada tko ima kesu, neka je uzme! Isto tako i torbu! A koji nema, neka proda svoju haljinu i neka kupi sebi mač" ³⁷jer kažem vam, ono što je napisano treba se ispuniti na meni: Među zlikovce bi ubrojen. Uistinu, sve što se odnosi na mene ispunja se." ³⁸Oni mu rekoše: "Gospodine, evo ovdje dva mača!" Reče im: "Dosta je!"

23. tjedan,
113. dan čitanja, utorak, 9. svibnja
2017.

1 Kr 17-19
Lk 22, 39-65

Prva knjiga o kraljevima

V. ILIJINO DOBA

V. ILIJINO DOBA

1. VELIKA SUŠA

Navještaj Božje kazne

17 Ilija Tišbijac, iz Tišbe Gileadske, reče Ahabu: "Živoga mi Jahve, Boga Izraelova, komu služim, neće ovih godina biti ni rose ni kiše, osim na moju zapovijed."

Na potoku Keritu

²Upućena mu je riječ Jahvina ovako: ³"Idi odavde i kreni na istok i sakrij se na potoku Keritu, koji je nasuprot Jordanu. ⁴Pit ćeš iz potoka, a gavranima sam zapovjedio da te ondje hrane." ⁵Ode on i učini po riječi Jahvinoj i nastani se na potoku Keritu, nasuprot Jordanu. ⁶Gavrani su mu jutrom donosili kruha, a večerom mesa; iz potoka je pio.

U Sarfati - Čudo s kruhom i uljem

⁷Ali poslije nekog vremena presuši potok, jer nije bilo kiše u svoj zemlji. ⁸Tada Iliju dođe riječ Jahvina: ⁹"Ustani, idi u Sarfatu Sidonsku i ondje ostani. Evo, ondje sam zapovjedio jednoj udovici da te hrani."

¹⁰Ustade on i krenu u Sarfatu. Kada je stigao do gradskih vrata, neka je udovica onuda skupljala drva; on joj se obrati i reče: "Donesi mi malo vode u vrču da pijem!" ¹¹Kad je pošla da doneše, on viknu za njom i reče joj: "Donesi mi i malo kruha u ruci!" ¹²Ona odgovori: "Živoga mi Jahve, tvoga Boga, ja nemam pečena kruha, nemam do pregršti brašna u čupu i malo ulja u vrču. I evo kupim drva, pa ću otići i ono pripremiti sebi i svome sinu da pojedemo i da umremo."

¹³Ali joj Ilija reče: "Ništa se ne boj. Idi i uradi kako si rekla; samo najprije umijesi meni kolačić, pa mi donesi; a onda zgotovi za sebe i za svoga sina. ¹⁴Jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov:

'U čupu neće brašna nestati
ni vrč se s uljem neće isprazniti

sve dokle Jahve ne pusti
da kiša padne na zemlju."

¹⁵Ode ona i učini kako je rekao Ilija; i za mnoge dane imadoše jela, ona, on i njen sin.

¹⁶Brašno se iz čupa nije potrošilo i u vrču nije nestalo ulja, po riječi koju je Jahve rekao preko svoga sluge Ilijie.

Uskrisenje udovičina sina

¹⁷Poslije ovih događaja razbolio se sin domaćičin i bolest se njegova jako pogoršala, tako te u njemu nije ostalo daha. ¹⁸Tada ona reče Iliju: "Što ja imam s tobom, čovječe Božji? Zar si došao k meni da me podsjetiš na moj grijeh i da mi usmrtiš sina!" ¹⁹On joj reče: "Daj mi svoga sina!" Tada ga uze iz njezina naručja, odnese ga u gornju sobu gdje je stanovao i položi ga na svoju postelju. ²⁰Tada zavapi Jahvi i reče: "Jahve, Bože moj, zar zaista želiš udovicu koja me ugostila uvaliti u tugu umorivši joj sina?" ²¹Zatim se tri puta pružio nad dječakom zazivajući Jahvu: "Jahve, Bože, učini da se u ovo dijete vrati duša njegova!" ²²Jahve je uslišio molbu Ilijinu, u dijete se vratila duša i ono oživje. ²³Ilija ga uze, siđe iz gornje sobe u kuću i dade ga njegovoј materi; i reče Ilija: "Evo, tvoj sin živi!" ²⁴Žena mu reče: "Sada znam da si ti čovjek Božji i da je riječ Jahvina u tvojim ustima istinita!"

Susret Ilijie i Obadije

18 Prošlo je mnogo vremena i riječ Jahvina bi upravljena treće godine Ilijie: "Idi, pokaži se Ahabu, jer želim pustiti kišu na lice zemlje." ²I ode Ilija da se pokaže Ahabu.

Kako je glad u Samariji bivala teža, ³pozva Ahab dvorskog upravitelja Obadiju. Taj se Obadija veoma bojao Jahve; ⁴jer kad je Izabela poubjijala proroke Jahvine, on je uzeo stotinu proroka i sakrio ih po pedeset u jednu spilju, gdje ih je hranio kruhom i pojio vodom. ⁵I reče Ahab Obadiji: "Hajde, obići ćemo svu zemlju, sve izvore i sve potoke, možda ćemo naći trave da sačuvamo u životu konje i mazge i da nam

Prva knjiga o kraljevima

V. ILIJINO DOBA

ne propadne stoka." ⁶Podijelili su zemlju koju će pretražiti: Ahab je sam otišao jednim putem, a Obadija je pošao sam drugim putem.

⁷I kad je Obadija bio na putu, eto mu u susret Ilije; poznavši ga, pade ničice i reče: "Jesi li to ti, gospodaru Ilija!" ⁸On mu odgovori: "Ja sam! Idi i reci svome gospodaru: 'Evo Ilije!'"

⁹Odgovori mu Obadija: "Što sam sagriješio te slugu svojega predaješ u ruke Ahabu da me ubije? ¹⁰Živoga mi Jahve, tvoga Boga, nema naroda ili kraljevstva kamo moj gospodar nije slao da te traže. I kad su mu rekli: 'Nema ga!' zakleo je kraljevstvo i narod što te nisu našli. ¹¹I sada mi naređuješ: 'Idi, reci svome gospodaru: Evo Ilije!' ¹²Ali kad ja odem od tebe, Duh Jahvin odnijet će te ne znam kamo, a ja će doći i obavijestiti Ahaba. Pa kad te ne nađe, ubit će me! A tvoj se sluga boji Jahve od mladosti svoje! ¹³Zar nije poznato mome gospodaru što sam učinio kad je ono Izabela poubijala proroke Jahvine? Sakrio sam stotinu proroka, po pedeset u jednu spilju, i kruhom ih uzdržavao i vodom. ¹⁴I sada ti naređuješ: 'Idi, reci svome gospodaru: Evo Ilije! Pa on će me ubiti!'

¹⁵Ilja mu odgovori: "Živoga mi Jahve Sebaota, komu služim, još će mu se danas pokazati."

Ilja i Ahab

¹⁶Obadija pođe u susret Ahabu i doneše mu vijest, a Ahab pođe u susret Iliju. ¹⁷Kad Ahab ugleda Iliju, reče mu: "Jesi li ti onaj koji upropašćuješ Izraela?" ¹⁸Ilja odgovori: "Ne upropašćujem ja Izraela, nego ti i tvoja obitelj, jer ste ostavili Jahvu, a ti si sljedbenik Baala. ¹⁹Sada sakupi sav Izrael pred me na gori Karmelu i četiri stotine pedeset proroka Baalovih koji jedu za stolom Izebelinim."

Žrtva na Karmelu

²⁰Ahab pozva sve sinove Izraelove i sakupi proroke na gori Karmelu. ²¹Ilja pristupi svemu narodu i reče: "Dokle ćete hramati na obje strane? Ako je Jahve Bog, slijedite ga; ako je

Baal, slijedite njega." A narod mu nije ništa odgovorio. ²²Ilja nastavi: "Ja sam još jedini ostao kao prorok Jahvin, a Baalovih je proroka četiri stotine i pedeset. ²³Dajte nam dva junca. Neka oni izaberu sebi jednoga, neka ga sasijeku i stave na drva, ali neka ne podmeću ognja. Ja će spremiti drugoga junca i neću podmetati ognja. ²⁴Vi zazovite ime svoga boga, a ja će zazvati ime Jahvino: bog koji odgovori ognjem pravi je Bog." Sav narod odgovori: "Dobro!"

²⁵Potom reče Ilja prorocima Baalovim: "Izaberite sebi jednoga junca i počnite, jer vas je mnogo više. Zazovite ime svoga boga, ali ne stavljajte ognja."

²⁶Oni uzeše junca koji je njima pripao i pripremili ga. Zazivali su ime Baalovo od jutra do podne govoreći: "O Baale, usliši nas!" Ali nije bilo ni glasa, ni odgovora. I skakahu i prigibahu koljena pred žrtvenikom koji su načinili.

²⁷U podne im se Ilja naruga i reče: "Glasnije vičite, jer on je bog; zauzet je, ili ima posla, ili je na putu; možda spava, pa ga treba probudit!" ²⁸A oni okrenuše vikati još glasnije i parati se noževima i sulicama, kako je u njih običaj, sve dok ih nije oblila krv. ²⁹Kad je prošlo podne, pali su u bunilo i bjesnjeli sve dok nije bilo vrijeme da se prinese žrtva; ali nije bilo nikakva glasa ni odgovora niti znaka da ih tkogod sluša.

³⁰Tada Ilja reče svemu narodu: "Priđite k meni!" I sav mu narod pristupi. On popravi žrtvenik Jahvin koji bijaše srušen. ³¹Ilja uze dvanaest kamenova prema broju plemena sinova Jakova, kome je Bog rekao: "Izrael će biti ime tvoje!" ³²I sagradi od toga kamenja žrtvenik Imenu Jahvinu i iskopa jarak oko žrtvenika, širok da bi se moglo posijati dvije mjere pšenice. ³³Složi drva, rasiječe junca i stavi ga na drva. ³⁴Tada reče: "Napunite vodom četiri vrča i izlijte na paljenicu i na drva!" Učiniše tako. Zapovjedi im: "Ponovite", i oni ponoviše. Tada reče: "Učinite i treći put." Oni tako i treći put. ³⁵Voda je tekla oko žrtvenika i jarak se ispunio vodom.

Prva knjiga o kraljevima

V. ILIJINO DOBA

³⁶Kad bijaše vrijeme da se prinese žrtva, pristupi prorok Ilija i reče: "Jahve, Bože Abrahamov, Izakov i Izraelov, objavi danas da si ti Bog u Izraelu, da sam ja sluga tvoj i da sam po zapovijedi tvojoj učinio sve ovo." ³⁷Usliši me, Jahve; usliši me, da bi sav ovaj narod znao da si ti, Jahve, Bog i da ćeš ti obratiti njihova srca."

³⁸I oganj Jahvin pade i proguta paljenicu i drva, kamenje i prašinu, čak i vodu u jarku isuši. ³⁹Sav narod se uplaši, ljudi padoše ničice i rekoše: "Jahve je Bog! Jahve je Bog!" ⁴⁰Ilija im reče: "Pohvatajte proroke Baalove da nijedan od njih ne utekne!" I oni ih pohvataše. Ilija ih odvede do potoka Kišona i ondje ih pobi.

Svršetak suše

⁴¹Ilija reče Ahabu: "Idi gore, jedi i pij, jer čujem šumor kiše." ⁴²Dok je Ahab otišao gore da jede i piće, Ilija se popeo na vrh Karmela, prignuo se zemlji i sakrio lice među koljenama. ⁴³Rekao je zatim svome momku: "Idi gore i pogledaj prema moru." On ode gore, pogleda i reče: "Ništa nema ondje!" Ilija odgovori: "Vrati se sedam puta." ⁴⁴Ali sedmoga puta reče momak: "Eno se oblak, malen kao dlan čovječji, diže od mora." Tada reče Ilija: "Idi, kaži Ahabu: 'Upregnji i silazi da te kiša ne uhvati.'"

⁴⁵Odjednom se nebo zamrači od oblaka i vihora i pade jaka kiša. Ahab se pope na kola i odveze u Jizreel. ⁴⁶Ruka je Jahvina bila nad Ilijom te on, opasavši se, otrča pred Ahabom sve do u blizinu Jizreela.

2. ILIJA NA HOREBU

Na putu prema Horebu

19 Ahab ispriča Izebeli sve što je Ilija učinio i kako je mačem poubijao sve proroke. ²Tada Izebela posla Iliju glasnika s porukom: "Neka mi bogovi učine sva zla i neka nadodadu, ako sutra u ovo doba ne učinim s tvojim životom kao što si ti učinio sa životom svakoga od njih!"

³On se uplaši, ustade i ode da bi spasio život. Došao je u Beer Šebu, koja je u Judeji, i otpustio ondje svoga momka. ⁴A sam ode dan hoda u pustinju; sjede ondje pod smreku, zaželje umrijeti i reče: "Već mi je svega dosta, Jahve! Uzmi dušu moju, jer nisam bolji od otaca svojih." ⁵Zatim leže i zaspava. Ali gle, anđeo ga taknu i reče mu: "Ustani i jedi."

⁶On pogleda, kad gle - kraj njegova uzglavljava na kamenu pečen kruh i vrč vode. Jeo je i pio, pa opet legao. ⁷Ali se anđeo Jahvin javi i drugi put, dotače ga i reče: "Ustani i jedi, jer je pred tobom dalek put!" ⁸Ustao je, jeo i pio. Okrijepljen tom hranom, išao je četrdeset dana i četrdeset noći sve do Božje gore Horeba.

Susret s Bogom

⁹Ondje je ušao u neku spilju i prenoćio u njoj. I gle, eto k njemu riječi Jahvine: "Što ćeš ti ovdje, Ilija?" ¹⁰On odgovori: "Revnovao sam gorljivo za Jahvu, Boga nad vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj Savez, srušili tvoje žrtvenike i pobili mačem tvoje proroke. Ostao sam sam, a oni traže da i meni uzmu život."

¹¹Glas mu reče: "Izidi i stani u gori pred Jahvom. Evo Jahve upravo prolazi." Pred Jahvom je bio silan vihor, tako snažan da je drobio brda i lomio hridi, ali Jahve nije bio u olujnom vihoru; poslije olujnog vihora bio je potres, ali Jahve nije bio u potresu; ¹²a poslije potresa bio je oganj, ali Jahve nije bio u ognju; poslije ognja šapat laganog i blagog lahora.

¹³Kad je to čuo Ilija, zakri lice plaštem, izide i stade na ulazu u pećinu. Tada mu progovori glas i reče: "Što ćeš ovdje, Ilija?" ¹⁴On odgovori:

Prva knjiga o kraljevima

V. ILIJINO DOBA

"Revnovaо sam veoma gorljivo za Jahvu nad vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj Savez, srušili tvoje žrtvenike i mačem poubijali tvoje proroke. Ostadoh sam, a oni traže da i meni oduzmu život."

¹⁵Jahve mu reče: "Iди, vrati se istim putem u damaščansku pustinju. Kad dođeš, pomaži ondje Hazaela za kralja aramskog.¹⁶Pomaži Jehuu, sina Nimsijeva, za kralja izraelskoga i pomaži Elizeja, sina Šafatova, iz Abel Mehole, za proroka namjesto sebe.¹⁷Koji utekne od mača Hazaelova, njega će pogubiti Jehu; a tko utekne od Jehuova mača, njega će pogubiti Elizej.¹⁸Ali ћу ostaviti u Izraelu sedam tisuća, sve koljena koja se nisu savila pred Baalom i sva usta koja ga nisu cjelivala."

Poziv Elizeju

¹⁹Ode on i na povratku najde na Elizeja, sina Šafatova, gdje ore: pred njim dvanaest jarmova, sam bijaše kod dvanaestoga. Ilija prođe kraj njega i baci na nj svoj plašt.²⁰On ostavi volove, potrča za Ilijom i reče: "Dopusti mi da zagrlim svoga oca i majku, pa ћu poći za tobom." Ilija mu odgovori: "Iди, vrati se, jer što sam ti učinio?"²¹On ga ostavi, uze jaram volova i žrtvova ih. Volujskim jarmom skuha meso i dade ga Ijudima da jedu. Zatim ustade i pođe za Ilijom da ga poslužuje.

Evangelije po Luki

VI. MUKA

Molitva na Maslinskoj gori

³⁹Tada izide te se po običaju zaputi na Maslinsku goru. Za njim podoše i njegovi učenici. ⁴⁰Kada dođe onamo, reče im: "Molite da ne padnete u napast!"

⁴¹I otrgnu se od njih koliko bi se kamenom dobacilo, pade na koljena pa se molio: ⁴²"Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene. Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!"

⁴³A ukaza mu se anđeo s neba koji ga ohrabri. A kad je bio u smrtnoj muci, usrdnije se molio. ⁴⁴I bijaše znoj njegov kao kaplje krvi koje su padale na zemlju.

⁴⁵Usta od molitve, dođe učenicima i nađe ih snene od žalosti ⁴⁶pa im reče: "Što spavate? Ustanite! Molite da ne padnete u napast!"

Isus uhvaćen

⁴⁷Dok je on još govorio, eto svjetine, a pred njom jedan od dvanaestorice, zvani Juda. On se približi Isusu da ga poljubi. ⁴⁸Isus mu reče: "Juda, poljupcem Sina Čovječjeg predaješ?"

⁴⁹A oni oko njega, vidjevši što se zbiva, rekoše: "Gospodine, da udarimo mačem?" ⁵⁰I jedan od njih udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho. ⁵¹Isus odgovori: "Pustite! Dosta!" Onda se dotače uha i zacijseli ga.

⁵²Nato Isus reče onima koji se digoše na nj, glavarima svećeničkim, zapovjednicima hramskim i starješinama: "Kao na razbojnika izidoste s mačevima i toljagama! ⁵³Danomice bijah s vama u Hramu i ne digoste ruke na me. No ovo je vaš čas i vlast Tmina."

Petar se odriče Isusa

⁵⁴Uhvatiše ga dakle, odvedoše i uvedoše u dom velikoga svećenika. Petar je išao za njim izdaleka. ⁵⁵A posred dvorišta naložiše vatru i posjedaše uokolo. Među njih sjedne Petar.

⁵⁶Ugleda ga neka sluškinja gdje sjedi kraj vatre, oštro ga pogleda i reče: "I ovaj bijaše s njim!" ⁵⁷A on zanijeka: "Ne znam ga, ženo!"

⁵⁸Malo zatim opazi ga netko drugi i reče: "I ti si od njih!" A Petar reče: "Čovječe, nisam!" ⁵⁹I nakon otprilike jedne ure drugi neki navaljivaše: "Doista, i ovaj bijaše s njim! Ta Galilejac je!" ⁶⁰A Petar će: "Čovječe, ne znam što govorиш!"

I umah, dok je on još govorio, oglasi se pijetao. ⁶¹Gospodin se obazre i upre pogled u Petra, a Petar se spomenu riječi Gospodinove, kako mu ono reče: "Prije nego se danas pijetao oglasi, zatajit ćeš me tri puta." ⁶²I izide te gorko zaplaka.

Prva zlostavljanja

⁶³A ljudi koji su Isusa čuvali udarajući ga poigravali se njime ⁶⁴i zastirući mu lice, zapitkivali ga: "Proreci tko te udario!" ⁶⁵I mnogim se drugim pogrdama nabacivali na nj.

23. tjedan,
114. dan čitanja, srijeda, 10. svibnja
2017.

1 Kr 20,1-22,28
Lk 22, 66-23,12

Prva knjiga o kraljevima

V. ILIJINO DOBA

3. ARAMEJSKI RATOVI

Opsada Samarije

20 Ben-Hadad, kralj Arama, skupi svu vojsku svoju - s njim bijahu trideset i dva kralja, s konjima i bojnim kolima - i ode opsjedati Samariju i udari na nju. ²Posla u grad glasnike izraelskom kralju Ahabu ³i reče mu: "Ovako veli Ben-Hadad: 'Tvoje srebro i tvoje zlato moje je, a žene tvoje i djeca ostaju tebi.'"
⁴Izraelski kralj ovako mu odgovori: "Na tvoju zapovijed, gospodaru kralju! Tvoj sam ja sa svime što mi pripada."

⁵Ali se glasnici vratiše i rekoše: "Ovako kaže Ben-Hadad i poručuje ti: 'Daj mi svoje srebro i zlato, svoje žene i djecu. ⁶Budi siguran da ću sutra u ovo doba poslati svoje sluge i oni će pretražiti tvoju kuću i kuće tvojih sluga i stavit će svoju ruku na sve što im se svidi i to će odnijeti.'"

⁷Izraelski kralj sazva sve starještine zemaljske i reče: "Promislite i pogledajte! Ovaj nam spremo zlo! Traži od mene moje žene i djecu, premda mu nisam odbio svoje srebro i zlato." ⁸Starještine mu i sav narod odgovoriše: "Nemoj poslušati! Nemoj pristati!" ⁹Tada on ovako odgovori Ben-Hadadovim poslanicima: "Recite gospodaru kralju: 'Sve što si prvi put tražio od svoga sluge, ja ću učiniti, ali ovo drugo ne mogu.'" I poslanici odoše i odnesoše odgovor.

¹⁰Tada mu Ben-Hadad poruči: "Neka mi bogovi učine zlo i neka pridaju još toliko, ako bude dosta praha Samarije da svi oni koji me slijede dobiju po pregršt!" ¹¹Ali mu kralj izraelski odgovori: "Kaže se: 'Neka se ne hvali koji se opasuje kao onaj koji se raspasuje!'" ¹²A kad je Ben-Hadad to čuo - upravo je pio s kraljevima pod šatorima - zapovjedi svojim slugama: "Na svoja mesta!" I oni zauzeše svoje položaje protiv grada.

Izraelska pobjeda

¹³Tada potraži jedan prorok Ahaba, kralja Izraela, i reče: "Ovako veli Jahve: 'Jesi li vidio ono silno mnoštvo? Ja ću ti ga danas evo predati u ruke i ti ćeš spoznati da sam ja Jahve.'" ¹⁴Ahab reče: "Po kome?" On odgovori: "Ovako veli Jahve: po momcima pokrajinskih namjesnika." Ahab upita: "Tko će početi boj?" On odgovori: "Ti!"

¹⁵Ahab izvrši smotru momaka pokrajinskih upravitelja. Bijaše ih dvije stotine trideset i dva. Poslije njih izvršio je smotru sve vojske svih Izraelaca. Bijaše ih sedam tisuća. ¹⁶Oni izidoše u podne, dok je Ben-Hadad pio u šatorima sa trideset i dva kralja koji mu bijahu saveznici. ¹⁷Momci pokrajinskih upravitelja izidoše prvi.

Obavijestiše Ben-Hadada: "Izišli su ljudi iz Samarije." ¹⁸On reče: "Ako su izišli radi mira, pohvatajte ih žive; ako su izišli u boj, opet ih uhvatite žive!"

¹⁹Ali kad su oni - momci pokrajinskih upravitelja - izišli iz grada, za njima je slijedila ostala vojska ²⁰i svaki je udario na svog protivnika. Aramejci su bježali, a Izraelci ih progonili. Ben-Hadad, aramejski kralj, spasio se na konju zajedno s nekim konjanicima. ²¹Tada je izišao izraelski kralj; zarobio je konje i kola i nanio Aramejcima težak poraz.

²²Tada pristupi prorok izraelskom kralju i reče mu: "Hajdemo! Ohrabri se i razmisli dobro što ti je činiti, jer će dogodine aramejski kralj napasti na te." ²³Sluge su savjetovale aramejskog kralja: Njihov bog je bog gora, i zato su bili jači od nas. Ali ako se pobijemo s njima u ravnicu, sigurno ćemo mi biti jači od njih. ²⁴Učinimo dakle ovako: makni ove kraljeve i postavi na njihovo mjesto upravitelje. ²⁵Zatim skupi sebi veliku vojsku kolika je bila ona koju si izgubio, toliko konja i toliko kola. Tada ćemo se pobiti s njima u ravnicu, i sigurno ćemo ih nadvladati." On ih posluša i učini tako.

Prva knjiga o kraljevima

V. ILIJINO DOBA

Pobjeda kod Afeka

²⁶Na početku godine Ben-Hadad podiže Aramejce i pođe na Afek da vojuje s Izraelom. ²⁷Izraelci se podigoše i krenuše protiv njih. I utaboriše se Izraelci pred njima kao dva mala stada koza, dok su Aramejci prekrili zemlju.

²⁸Tada pristupi Božji čovjek izraelskom kralju i reče: "Ovako veli Jahve: 'Zato što Aramejci kažu za Jahvu da je Bog bregova i da nije Bog ravnica, ja će predati u tvoje ruke ovo silno mnoštvo da spoznate da sam ja Jahve'."

²⁹Sedam dana bijahu utaboreni jedni sučelice drugima. Sedmoga dana zametnu se boj i Izraelci poubijaše Aramejce, stotinu tisuća pješaka u jedan jedini dan. ³⁰Ostatak pobiježe u Afek, u grad, ali se sruši zidina na dvadeset i sedam tisuća ljudi koji su ostali.

Pobjegao je i Ben-Hadad. U gradu je prelazio iz jednog skrovišta u drugo. ³¹Njegove su mu sluge rekle: "Gle! Mi smo čuli da su izraelski kraljevi milosrdni. Stavimo kostrijet oko bokova svojih i konope oko svojih glava, pa izađimo pred kralja izraelskog: možda će ti poštedjeti život." ³²I svezaše kostrijeti oko bokova svojih i konopce oko svojih glava. Otišli su pred izraelskog kralja i rekli: "Tvoj sluga Ben -Hadad kaže: 'Ostavi me na životu!'" On odgovori: "Je li još živ? On je moj brat."

³³Ljudi su to uzeli kao dobar znak i požurili se da ga uhvate za riječ govoreći: "Ben-Hadad tvoj je brat." Ahab odgovori: "Idite! Dovedite ga!" Ben-Hadad dođe i on ga uze na kola. ³⁴Ben-Hadad reče mu tada: "Vratit ću ti gradove koje je moj otac uzeo tvome ocu; stajat će ti na raspolaganju četvrti u Damasku, kao što ih je postavio moj otac u Samariji. Pod ovim me uvjetom otpusti." Ahab sklopi s njime savez i otpusti ga.

Prorok kara Ahaba

³⁵Neki od proročkih sinova reče po Jahvinoj zapovijedi svome drugu: "Udari me!" Ali čovjek ne htjede da ga tuče. ³⁶Tada mu onaj reče: "Budući da nisi slušao glasa Jahvina, evo, kad

odeš od mene, lav će te razderati." Tek što se udaljio od njega, naiđe na lava koji ga razdera.

³⁷Prorok nađe drugoga čovjeka i reče: "Udari me!" Čovjek ga izudara i izrani. ³⁸Prorok ode, postavi se kralju na put, a preko očiju navuče povez da ga ne prepoznaju. ³⁹Kad je kralj prolazio, on povika: "Tvoj je sluga bio izišao u boj, kadli iz bojnih redova jedan istupi i dovede mi nekog čovjeka govoreći: 'Čuvaj ovoga čovjeka! Ako nestane, tvoj će život biti za njegov život, ili ćeš platiti srebrni talenat.' ⁴⁰I dok je tvoj sluga radio ovdje-ondje, njega je nestalo."

Tada mu reče kralj Izraela: "Eto ti presude! Sam si je izrekao!" ⁴¹Nato onaj odmah ukloni povez s očiju i kralj izraelski vidje da je to jedan od proroka. ⁴²A on reče kralju: "Ovako veli Jahve: 'Budući da si pustio da ti iz ruke utekne čovjek koga sam udario prokletstvom, tvoj će život biti za njegov život, tvoj narod za njegov narod.'" ⁴³I kralj izraelski ode svojoj kući, mrk i srdit, i uđe u Samariju.

4. NABOTOV VINOGRAD

Nabot neće da ustupi vinograd

21 Nakon tih događaja dogodilo se ovo: Nabot Jizreelac imao vinograd kraj palače Ahaba, kralja samarijskog, ²i Ahab ovako reče Nabotu: "Ustupi mi svoj vinograd da mi bude za povrtnjak jer je blizu moje kuće. Ja ću ti dati za nj bolji vinograd, ili, ako to želiš, dat ću ti novca koliko vrijedi." ³Ali Nabot reče Ahabu: "Jahve me sačuvao od toga da ti ustupim baštinu svojih otaca!"

Ahab i Izebelia

⁴Ahab se vrati kući mrk i ljutit zbog riječi koju mu je Nabot Jizreelac rekao: "Ne dam ti baštine svojih otaca." Legao je na postelju i okrenuo lice i nije htio okusiti hrane. ⁵Dođe mu njegova žena Izebelia i reče: "Zašto si zlovoljan i ne mariš za hranu?" ⁶On joj odgovori: "Govorio sam Nabotu Jizreelcu i rekao mu: 'Ustupi mi svoj vinograd za novac, ili, ako ti je draže, dat

Prva knjiga o kraljevima

V. ILIJINO DOBA

ću ti drugi vinograd za taj.' Ali mi je on rekao: 'Ne dam ti svoga vinograda.'⁷ Tada mu žena Izebela reče: "Jesi li ti onaj koji kraljuje nad Izraelom! Ustani i jedi i budi dobre volje. Ja ču ti pribaviti vinograd Nabota Jizreelca."

Umorstvo Nabota

⁸I napisala ona pisma u ime Ahabovo i zapečati ih kraljevskim pečatom. Pisma je poslala starješinama i glavarima Nabotovim sugrađanima. ⁹U tim je pismima napisala: "Proglasite post i postavite Nabota na čelo naroda. ¹⁰Postavite prema njemu dva nitkova koji će ga optužiti: 'Proklinjao si Boga i kralja! Tada ga izvedite i kamenujte ga da pogine.'

¹¹I učiniše ljudi Nabotova grada, starještine i glavari, kako im je Izebela zapovjedila i kako je pisalo u pismima koja im je uputila. ¹²Proglasili su post i Nabota postavili su na čelo naroda. ¹³Tada dodoše dva nitkova, sjedoše mu nasuprot i optužiše Nabota pred narodom: "Nabot je proklinjao Boga i kralja." I tako izvedoše Nabota izvan grada, zasuše ga kamenjem i on pogibe. ¹⁴Zatim poručiše Izebeli: "Nabot je kamenovan i umro je." ¹⁵Pošto je Izebela čula da je Nabot kamenovan i da je umro, reče Ahabu: "Ustani i zaposjedni vinograd što ti ga Nabot Jizreelac ne htjede ustupiti za novac. Nabot više nije živ, on je mrtav." ¹⁶Kada je Ahab doznao da je Nabot mrtav, ustade i siđe u vinograd Nabota Jizreelca da ga zaposjedne.

Ilija prijeti Božjom kaznom

¹⁷Tada bi upućena riječ Jahvina Ilijii Tišbijcu: ¹⁸"Ustani i siđi u Samariju, u susret Ahabu, kralju izraelskom. Eno ga u vinogradu Nabotovu u koji je sišao da ga zaposjedne. ¹⁹Reci mu: 'Ovako veli Jahve: Umorio si, oteo si! Zato ovako veli Jahve: Na mjestu gdje su psi lizali Nabotovu krv, lizat će psi i tvoju.'" ²⁰Ahab reče Ilijii: "Nađe li me, neprijatelju moj?" Ilija odgovori: "Nađoh te, jer si se prodao da činiš što je zlo u očima Jahvinim. ²¹Evo, tek što nisam navukao na te nesreću. Pomest ću

tvoje potomstvo, istrijebiti Ahabu sve što mokri uza zid, robeve i slobodnjake u Izraelu. ²²Učiniti ću s tvojom kućom kao s kućom Jeroboama, sina Nebatova, i s kućom Baše, sina Ahijina, jer si me rasrdio i naveo Izraela na grijeh. ²³I nad Izebelom reče Jahve: psi će proždrijeti Izebelu na Jizreelskom polju. ²⁴Tko od obitelji Ahabove umre u gradu, psi će ga izjesti, a tko umre u polju, pojest će ga ptice nebeske."

²⁵Doista, nitko se nije prodao tako kao Ahab da čini što je zlo u očima Jahvinim, jer ga je zavodila njegova žena Izebela. ²⁶Činio je vrlo odvratna djela: išao je za idolima baš kao što su činili Amorejci, koje je Jahve protjerao ispred Izraelaca.

Ahabovo kajanje

²⁷Kad je Ahab čuo te riječi, razdrije svoje haljine i stavi kostrijet na tijelo; i postio je, u kostrijeti je spavao i naokolo išao tiho jecajući. ²⁸Tada dođe riječ Jahvina Ilijii Tišbijcu: ²⁹"Jesi li vidio kako se Ahab preda mnom ponizio? Budući da se tako ponizio preda mnom, neću zla pustiti za njegova života; u vrijeme njegova sina pustit ću zlo na kuću njegovu."

Prva knjiga o kraljevima

V. ILIJINO DOBA

5. NOVI RAT S ARAMEJCIMA

Ahab poduzima pohod protiv Ramot Gileada

22 Tri je godine vladao mir; nije bilo rata između Aramejaca i Izraela.
²Treće godine Jošafat, kralj judejski, posjeti kralja izraelskoga. ³Kralj Izraela reče svojim dvoranima: "Znate li da je Ramot Gilead naš? A mi ne poduzimamo ništa da ga otmemo iz ruke aramejskog kralja." ⁴Zatim reče Jošafatu: "Hoćeš li poći sa mnom na Ramot Gilead?" Jošafat odgovori kralju izraelskom: "Ja sam kao i ti, moj narod kao i tvoj, moji konji što i tvoji."

Lažni proroci obećavaju uspjeh

⁵Tada Jošafat reče kralju izraelskom: "De posavjetuj se najprije s Jahvom." ⁶Tada kralj izraelski sakupi oko četiri stotine proroka i upita ih: "Mogu li zavojštiti na Ramot Gilead ili da se okanim toga?" Oni odgovoriše: "Idi, jer će ga Jahve predati kralju u ruke." ⁷Ali Jošafat upita: "Ima li ovdje još koji prorok Jahvin da i njega upitamo?" ⁸Kralj izraelski odgovori Jošafatu: "Ima još jedan čovjek preko koga bismo mogli upitati Jahvu, ali ga ne podnosim jer mi ne prorokuje ništa dobro nego samo zlo; to je Mihej, sin Jimlin." A Jošafat reče: "Neka kralj ne govori tako!" ⁹Tada kralj izraelski dozva jednoga dvoranina i reče mu: "Brže dovedi Jimlina sina Miheja."

¹⁰Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat sjedili su svaki na svome prijestolju, u svečanim haljinama pred Samarijskim vratima, a proroci proricali pred njima. ¹¹Kenaanin sin Sidkija napravi sebi željezne rogove i reče: "Ovako govori Jahve: 'Njima ćeš nabosti sve Aramejce dok ih ne uništiš.'" ¹²Tako su i svi drugi proroci proricali govoreći: "Idi na Ramot Gilead i uspjet ćeš: Jahve će ga predati kralju u ruke."

Prorok Mihej proriče nesreću

¹³Glasnik koji bijaše otisao da zove Miheja reče mu: "Eno, svi proroci složno proriču dobro kralju. Govori i ti kao jedan od njih i proreci mu uspjeh!" ¹⁴Ali Mihej odvrati: "Živoga mi Jahve, govorit ćeš mi ono što mi Jahve kaže!" ¹⁵Kad dođe pred kralja, upita ga kralj: "Miheju, da pođem u rat na Ramot Gilead ili da se okanim toga?" On odgovori: "Pođi! Uspjet ćeš: Jahve će ga dati u ruke kraljeve." ¹⁶Ali mu kralj reče: "Koliko će te puta zaklinjati da mi kažeš samo istinu u Jahvino ime?" ¹⁷Tada Mihej odgovori:

"Sav Izrael vidim rasut po gorama
kao stado bez pastira.

I Jahve veli: 'Nemaju više gospodara,
neka se u miru kući vrate.'"

¹⁸Tada izraelski kralj reče Jošafatu: "Nisam li ti rekao da mi neće proreći dobro nego zlo!"

¹⁹A Mihej reče: "Zato čuj riječ Jahvinu: video sam Jahvu gdje sjedi na svome prijestolju, a sva mu vojska nebeska stajaše zdesna i slijeva. ²⁰Jahve upita: 'Tko će zavesti Ahaba da otide i padne u Ramot Gileadu?' Jedan reče ovo, drugi ono. ²¹Tada uđe jedan duh i stade pred Jahvu. 'Ja će ga', reče, 'zavesti.' Jahve ga upita: 'Kako?' ²²On odgovori: 'Izači će i bit će lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' Jahve reče: 'Ti ćeš ga zavesti. I uspjet ćeš. Idi i učini tako!' ²³Tako je, evo, Jahve stavio lažljiva duha u usta svih ovih tvojih proroka, ali ti Jahve navješće zlo.'

²⁴Tada pristupi Kenaanin sin Sidkija i udari Miheja po obrazu pitajući: "Zar je Jahvin duh napustio mene da bi s tobom govorio?" ²⁵Mihej odgovori: "Vidjet ćeš onoga dana kad budeš bježao iz sobe u sobu da se sakriješ." ²⁶Tada izraelski kralj naredi: "Uhvati Miheja i odvedi ga gradskom zapovjedniku Amonu i kraljeviću Joašu. ²⁷Reci im: Ovako veli kralj: 'Bacite ovoga u tamnicu i držite ga na suhu kruhu i vodi dok se sretno ne vratim.'" ²⁸Mihej reče: "Ako se doista sretno vratiš, onda Jahve nije govorio iz mene." I nadoda: "Čujte, svi puci!"

Evangelije po Luki

VI. MUKA

Isus pred židovskim Vijećem

⁶⁶A kad se razdanilo, sabra se starještinstvo narodno, glavari svećenički i pismoznaci te ga dovedoše pred svoje Vijeće ⁶⁷i rekoše: "Ako si ti Krist, reci nam!" A on će im: "Ako vam reknem, nećete vjerovati; ⁶⁸ako vas zapitam, nećete odgovoriti. ⁶⁹No od sada će Sin Čovječji sjedjeti zdesna Sile Božje." ⁷⁰Nato svi rekoše: "Ti si, dakle, Sin Božji!" On im reče: "Vi velite! Ja jesam!" ⁷¹Nato će oni: "Što nam još svjedočanstvo treba? Ta sami smo čuli iz njegovih usta!"

Pred Pilatom

23 I ustade sva ona svjetina. Odvedoše ga Pilatu ²i stadoše ga optuživati: "Ovoga nađosmo kako zavodi naš narod i brani davati caru porez te za sebe tvrdi da je Krist, kralj."

³Pilat ga upita: "Ti li si kralj židovski?" On mu odgovori: "Ti kažeš!" ⁴Tada Pilat reče glavarima svećeničkim i svjetini: "Nikakve krivnje ne nalazim na ovom čovjeku!" ⁵No oni navaljivahu: "Buni narod naučavajući po svoj Judeji, počevši od Galileje pa dovde!"

⁶Čuvši to, Pilat propita je li taj čovjek Galilejac. ⁷Saznavši da je iz oblasti Herodove, posla ga Herodu, koji i sam bijaše onih dana u Jeruzalemu.

Isus pred Herodom

⁸A kad Herod ugleda Isusa, veoma se obradova jer ga je već odavna želo vidjeti zbog onoga što je o njemu slušao te se nadao od njega vidjeti koje čudo. ⁹Postavljao mu je mnoga pitanja, ali mu Isus uopće nije odgovarao. ¹⁰A stajahu ondje i glavari svećenički i pismoznaci optužujući ga žestoko. ¹¹Herod ga zajedno sa svojom vojskom prezre i ismija: obuče ga u bijelu haljinu i posla natrag Pilatu. ¹²Onoga se dana Herod i Pilat sprijateljiše, jer prije bijahu neprijatelji.

23. tjedan,
115. dan čitanja, četvrtak, 11. svibnja
2017.

1 Kr 22,8-2 Kr 3,27
Lk 23,13-38

Prva i Druga knjiga o kraljevima

V. ILIJINO DOBA

Ahabova smrt kod Ramot Gileada

²⁹Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat krenuše na Ramot Gilead. ³⁰Izraelski kralj reče Jošafatu: "Ja ču se preobući i onda ući u boj, ali ti ostani u svojoj odjeći!" Izraelski se kralj preobuče i pođe u boj. ³¹Aramejski kralj naredi zapovjednicima bojnih kola: "Ne napadajte ni na maloga ni na velikoga, nego jedino na izraelskog kralja!" ³²Kad zapovjednici bojnih kola ugledaše Jošafata, rekoše: "To je kralj izraelski!" I krenuše u boj prema njemu. A Jošafat povika. ³³A kad zapovjednici bojnih kola vidješe da to nije izraelski kralj, okrenuše se od njega.

³⁴Jedan nasumce odape luk i ustrijeli izraelskog kralja između nabora pojasa i oklopa. Kralj reče vozaču: "Okreni, izvedi me iz boja jer mi nije dobro." ³⁵Boj je onoga dana bio sve žešći, ali se kralj držao uspravno na bojnim kolima prema Aramejcima. A navečer umrije. Krv se iz rane izlila u kola. ³⁶O zalasku sunčevu odjeknu glas taborom: "Svaki u svoj grad i svaki u svoju zemlju! ³⁷Kralj je poginuo!" Otišli su u Samariju i pokopali kralja u Samariji. ³⁸Njegova su kola oprali u samarijskom ribnjaku, psi su lizali njegovu krv i bludnice se ondje kupale, po riječi koju je rekao Jahve.

6. POSLIJE AHABOVE SMRTI

Svršetak Ahabova kraljevanja

³⁹Ostala povijest Ahabova, sve što je učinio, o kući od bjelokosti, o svim gradovima koje je sagradio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? ⁴⁰Ahab je počinuo sa svojim ocima, a njegov sin Ahazja zakralji se mjesto njega.

Jošafatovo kraljevanje u Judeji

⁴¹Jošafat, sin Asin, postade kraljem Judeje četvrte godine kraljevanja Ahaba, kralja izraelskoga. ⁴²Jošafatu bijaše trideset i pet godina kad se zakraljio; kraljevao je dvadeset i

pet godina u Jeruzalemu; mati mu se zvala Azuba, a bila je kći Šilhijeva. ⁴³Išao je sasvim putem oca Ase, ne skrećući s njega, nego čineći što je pravo u očima Jahvinim. ⁴⁴Samo, uzvišice nisu bile uklonjene, narod je još prinosio klanice i kađenice na uzvišicama. ⁴⁵Jošafat je bio u miru s izraelskim kraljem.

⁴⁶Ostala povijest Jošafatova, pothvati koje je izveo i kako je vojevao, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? ⁴⁷Istrijebio je iz zemlje preostale bludnice, koje su se održale iz vremena njegova oca Ase. ⁴⁸Nije bilo kralja u Edому, nego je vladao namjesnik. ⁴⁹Kralj Jošafat sagradi taršiško brodovlje da ide u Ofir po zlato, ali nije otišlo jer se brodovlje razbilo kod Esjon Gebera. ⁵⁰Tada Ahazja, sin Ahabov, reče Jošafatu: "Neka moje sluge pođu s tvojim slugama na lađama." Ali Jošafat to ne prihvati. ⁵¹Jošafat počinu sa svojim ocima i sahranjen bi u gradu Davida, svoga praoca. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Joram.

Kralj izraelski Ahazja i prorok Ilija

⁵²Ahazja, sin Ahabov, postade kraljem Izraela u Samariji sedamnaeste godine Jošafatova kraljevanja Judejom i kraljevao je dvije godine nad Izraelom. ⁵³On je činio što je zlo u očima Jahvinim i hodio je putem svoga oca i putem svoje majke i putem Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh. ⁵⁴Služio je Baalu i klanjao se pred njim. Srdio je Jahvu, Boga Izraelova, sasvim onako kako je činio njegov otac.

1 Poslije smrti Ahabove pobuni se Moab protiv Izraela. ²Kako Ahazja bijaše pao preko prozorske rešetke svoje gornje odaje u Samariji i ozlijedio se, posla glasnike kojima reče: "Idite, pitajte Baal Zebuba, boga ekronskog, hoću li ozdraviti od ove bolesti." ³Ali je Andeo Jahvin rekao Ilijii Tišbijcu: "Ustanji! Idi u susret glasnicima samarijanskoga kralja i reci im: 'Zar nema Boga u Izraelu te se idete savjetovati s Baal

Druga knjiga o kraljevima

V. ILIJINO DOBA

VI. ELIZEJEVO DOBA

Zebubom, bogom ekronskim? ⁴I zato veli Jahve ovako: 'Nećeš sići s postelje u koju si se popeo; sigurno ćeš umrijeti.'⁵ I ode Ilija.

⁵Glasnici se vratiše k Ahazji, a on im reče: "Kako to da ste se već vratili?" ⁶Oni mu odgovoriše: "Sreo nas neki čovjek i rekao nam: 'Idite, vratite se pred kralja koji vas je poslao i recite mu: Ovako veli Jahve: Zar nema Boga u Izraelu te si poslao po savjet k Baal Zebubu, bogu ekronskom? Zato nećeš sići s postelje na koju si se popeo, nego ćeš umrijeti.'⁷ On ih upita: "Kakav bijaše na oči taj čovjek koji vas je sreo i rekao vam te riječi?" ⁸A oni mu odgovoriše: "Bio je to čovjek u kožuhu i s kožnim pojasmom oko bedara."

On reče: "To je Ilija Tišbijac!"

⁹Tada mu posla pedesetnika s njegovom pedesetoricom i ode taj k njemu i, našavši ga gdje sjedi na vrhu brijege, reče mu: "Čovječe Božji! Kralj je naredio: Siđi!" ¹⁰Ilija odgovori i reče pedesetniku: "Ako sam čovjek Božji, neka oganj siđe s neba i neka te proguta, tebe i tvoju pedesetoricu." I oganj se spusti s neba i proguta ga, njega i njegovu pedesetoricu.

¹¹Kralj mu posla drugoga pedesetnika i njegovu pedesetoricu; a taj, kad dođe, reče mu: "Čovječe Božji! Kralj je ovo zapovjedio: Brže siđi!" ¹²Ilija odgovori i reče mu: "Ako sam čovjek Božji, neka siđe oganj s neba i proguta tebe i tvoju pedesetoricu." I spusti se oganj s neba i proguta ga, njega i njegovu pedesetoricu.

¹³Kralj posla opet trećega pedesetnika i njegovu pedesetoricu. Treći pedesetnik dođe, prignu koljena pred Ilijom i zamoli ga ovako: "Čovječe Božji! Neka bude dragocjen u tvojim očima moj život i život ovih pedeset tvojih slugu!" ¹⁴Oganj se spustio s neba i progutao je oba pedesetnika s njihovom pedesetoricom; ali sada neka barem moj život bude dragocjen u tvojim očima!"

¹⁵Andeo Jahvin reče Iliju: "Siđi s njim, ne boj se!" On ustade i siđe s njim pred kralja ¹⁶i reče mu: "Ovako veli Jahve: zato što si slao glasnike Baal Zebubu, bogu ekronskom, po

savjet, nećeš sići s postelje na koju si se popeo, nego ćeš umrijeti."

¹⁷I umrije po riječi Jahvinoj koju je objavio Ilija. A Joram, njegov brat, zakralji se mjesto njega druge godine Jorama, sina Jošafata, judejskoga kralja, jer ovaj nije imao sinova.

¹⁸Ostala povijest Ahazje, sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

VI. ELIZEJEVO DOBA

1. POČECI

Uznesenje Ilijino

Njegov nasljednik Elizej

2 Evo što se dogodilo kad je Jahve uznio Iliju na nebo u vihoru: Ilija i Elizej pošli iz Gilgala. ³I reče Ilija Elizeju: "Ostani ovdje jer me Jahve šalje do Betela." Elizej odgovori: "Života mi Jahvina i tvoga: ja te neću ostaviti!" I siđoše do Betela. ⁴A proročki sinovi koji su boravili u Betelu iziđoše Elizeju u susret i rekoše mu: "Znaš li da će danas Jahve uzeti tvoga gospodara iznad tvoje glave?" On reče: "I ja to znam; tiho!" ⁵Ilija mu reče: "Elizeju! Ostani ipak ovdje jer me Jahve šalje do Jerihona." Ali on odgovori: "Života mi Jahvina i tvoga: ja te neću ostaviti!" I uđoše u Jerihon. ⁶Proročki sinovi koji su živjeli u Jerihonu priđoše Elizeju i rekoše mu: "Znaš li da će danas Jahve uzeti tvoga gospodara iznad tvoje glave?" On reče: "I ja to znam; tiho!" ⁷Ilija mu reče: "Ostani ipak ovdje jer me Jahve šalje do Jordana." Ali on odgovori: "Života mi Jahvina i tvoga: ja te neću ostaviti!" I tako pođoše obojica.

⁷I pedeset proročkih sinova pođe i zaustavi se podalje, dok su se njih dvojica zadržala na obali Jordana. ⁸Tada Ilija uze svoj ogrtić, smota ga i udari njime po vodi, a voda se razdijeli na dvije strane. I obojica prijeđoše po suhu. ⁹A kad prijeđoše, Ilija će Elizeju: "Traži što da ti još učinim prije nego što budem

Druga knjiga o kraljevima

VI. ELIZEJEVO DOBA

uznesen ispred tebe!" A Elizej odgovori: "Neka mi u dio padne obilje tvoga duha!" ¹⁰Ilija odgovori: "Mnogo tražiš: ako me budeš vidio kad budem uznesen ispred tebe, bit će ti tako; ako pak ne budeš video, neće ti biti." ¹¹I dok su tako išli i razgovarali, gle: ognjena kola i ognjeni konji stadoše među njih i Ilija u vihoru uziđe na nebo. ¹²Elizej je gledao i vikao: "Oče moj, oče moj! Kola Izraelova i konjanici njegovi!" I više ga nije video. Uze tada svoje haljine i razdiera ih nadvoje. ¹³I podiže Ilijin plašt, koji bijaše pao s njega, te se vrati i zaustavi se na obali Jordana.

¹⁴Uze onda Ilijin plašt i udari po vodi govoreći: "Gdje je Jahve, Bog Ilijin?" I kad udari po vodi, ona se razdijeli na dvije strane i Elizej prijeđe.

¹⁵Proročki su sinovi to sa strane vidjeli pa rekoše: "Duh je Ilijin počinuo na Elizeju!" I krenuše mu u susret, baciše se pred njim na zemlju ¹⁶i rekoše mu: "Evo ovdje s tvojim slugama pedeset junaka. Dopusti im da idu tražiti tvoga gospodara; možda ga je Duh Jahvin uzdigao i bacio na koju goru ili u kakvu dolinu." On im odgovori: "Ne šaljite nikoga." ¹⁷Ali kako su oni svejednako navaljivali, reče im: "Pošaljite!" I poslaše pedesetoricu; tražili su ga tri dana, ali ga nisu našli. ¹⁸Vratiše se Elizeju, koji je ostao u Jerihonu, i on im reče: "Nisam li vam rekao: 'Nemojte ići'!"

Dva čuda Elizejeva

¹⁹Ljudi iz grada rekoše Elizeju: "Lijepo je u gradu, kako to može vidjeti i naš gospodar, ali je voda loša i zemlja neplodna." ²⁰On reče: "Donesite mi novu zdjelu i metnите soli u nju!" I oni mu je donesoše. ²¹On tada ode na izvor, baci u nj soli i reče: "Ovako govori Jahve: 'Ozdravljam ovu vodu. Neće od nje više biti ni smrti ni neplodnosti.'" ²²I voda postade zdrava i takva je do današnjeg dana, po riječi koju je izrekao Elizej.

²³Odatle je uzašao u Betel. Dok je išao putem, dječaci bijahu izšli iz grada i rugahu mu se govoreći: "Hodi, čelo! Hodи, čelo!" ²⁴On

se obazre, pogleda ih i prokleni ih u ime Jahvino. I odmah izidoše dva medvjeda iz šume i rastrgaše četrdeset i dvoje djece. ²⁵Odatle ode on na goru Karmel, a odande se vrati u Samariju.

2. MOAPSKI RAT

Uvod u Joramovo kraljevanje u Izraelu

3 Joram, sin Ahabov, zakralji se nad Izraelem u Samariji osamnaeste godine Jošafatova kraljevanja u Judeji. I vladao je dvanaest godina. ²Činio je što je zlo u očima Jahvinim, ali ne kao njegov otac i mati, jer je uklonio Baalov stup što ga bijaše podigao njegov otac. ³Ali je prianjao uz grijeh kojim je Jeroboam, sin Nebatov, zavodio Izraela; i nije odstupao od njega.

Ratni pohod Izraelaca i Judejaca protiv Moabaca

⁴Meša, kralj moapski, bio je stočar i slao je izraelskom kralju u danak stotinu tisuća janjaca i vunu od stotine tisuća ovnova. ⁵Ali kad je umro Ahab, pobuni se kralj moapski protiv izraelskog kralja.

⁶U to je baš vrijeme kralj Joram izšao iz Samarije i izvršio smotru svih Izraelaca. ⁷Zatim je poručio judejskom kralju Jošafatu: "Moapski se kralj pobunio protiv mene. Hoćeš li sa mnom u rat protiv Moabaca?" Judejski kralj odgovori: "Hoću! Ja kao ti, moj narod kao tvoj narod, moji konji kao i tvoji konji." ⁸I doda: "Kojim ćemo putem?" A drugi mu odgovori: "Kroz Edomsku pustinju."

⁹I tako krenu izraelski kralj s judejskim kraljem i s kraljem edomskim. Sedam su dana lutali, a nije bilo vode četama ni stoci koja je išla za njima. ¹⁰Tada povika kralj izraelski: "Jao, Jahve je pozvao ova tri kralja da ih preda u ruke Moapcima!" ¹¹Ali Jošafat reče: "Nema li tu proroka Jahvina da se preko njega posavjetujemo s Jahvom?" Tada odgovori jedan između slugu izraelskoga kralja: "Ovdje je Elizej, sin Šafatov, koji je lijeval vodu na

Druga knjiga o kraljevima

VI. ELIZEJEVO DOBA

Ilijine ruke." ¹²Jošafat reče: "U njega je riječ Božja." I kralj izraelski, kralj judejski i kralj edomski odoše Elizeju.

¹³A Elizej reče kralju izraelskom: "Što ja imam s tobom? Potraži proroke svoga oca i proroke svoje majke!" Izraelski kralj odgovori mu: "Ne! Jer Jahve je pozvao ova tri kralja da ih preda u ruke Moapcima." ¹⁴Elizej uzvrati: "Tako mi živoga Jahve Sebaota, komu služim, kad ne bih gledao na judejskog kralja Jošafata, ne bih ti obraćao pažnje niti bih te pogledao. ¹⁵Sada mi dovedite svirača."

I dok je glazbenik svirao, siđe ruka Jahvina nada nj. ¹⁶I on reče: "Ovako veli Jahve: 'Iskopajte u ovoj dolini mnogo jama. ¹⁷Jer ovako veli Jahve: nećete osjetiti vjetra niti ćete vidjeti dažda, a ova će se dolina napuniti vodom. I pit ćete vi, vaš marva i vaša stoka.' ¹⁸Ali to još nije ništa u očima Jahve: on će predati Moab u vaše ruke. ¹⁹Vi ćete zauzeti sve utvrđene gradove, posjeći sve plodno drveće, zatrpati sve izvore i opustošiti najbolja polja: kamenjem ćete ih zasijati."

²⁰I doista, ujutro, u vrijeme kad se prinosi žrtva, dođe voda od Edoma i preplavi svu okolinu.

²¹Kad su Moapci čuli da su kraljevi došli s njima ratovati, pozvaše sve koji bijahu sposobni za oružje i postaviše ih na granicu.

²²Kad su ujutro ustali i kad je sunce granulo nad onom vodom, Moapcima se sa strane voda učini crvenom kao krv. ²³I rekoše: "To je krv! Zaciјelo su se kraljevi međusobno pobili i jedan drugoga pogubili. A sada: na pljen, Moapci!"

²⁴Ali kad su stigli do izraelskog tabora, digoše se Izraelci i potukoše Moapce, tako te ovi pobjegoše pred njima. A Izraelci pojuriše da dotuku Moapce. ²⁵Razorili su im gradove, bacali svaki po kamen na najbolje njive da ih zaspri, zatrpalili izvore i posjekli sve plodno drveće. Konačno, ostao je samo grad Kir Harešet; praćari su ga opkolili i tukli ga. ²⁶Kada je moapski kralj video da neće izdržati bitku, uze sa sobom sedam stotina ljudi

naoružanih mačevima, pokuša se probiti i doći do kralja edomskog, ali ne uspje. ²⁷Tada uze svoga sina prvenca, koji ga imaše naslijediti, i prinese ga kao paljenicu na zidu.

To se tako silno zgodilo Izraelcima te odoše od njih i vratiše se u svoju zemlju.

Evangelije po Luki

VI. MUKA

Pilat osuđuje Isusa na smrt

¹³A Pilat dade sazvati glavare svećeničke, vijećnike i narod ¹⁴te im reče: "Doveli ste mi ovoga čovjeka kao da buni narod. Ja ga evo ispitah pred vama pa ne nađoh na njemu ni jedne krivice za koju ga optužujete. ¹⁵A ni Herod jer ga posla natrag nama. Evo, on nije počinio ništa čime bi zaslužio smrt. ¹⁶Kaznit ću ga dakle i pustiti." ¹⁷#

¹⁸I povikaše svi uglas: "Smakni ovoga, a pusti nam Barabu!" ¹⁹A taj bijaše bačen u tamnicu zbog neke pobune u gradu i ubojstva. ²⁰Pilat im stoga ponovno progovori hoteći oslobođiti Isusa. ²¹Ali oni vikahu: "Raspni, raspni ga!" ²²On im treći put reče: "Ta što je on zla učinio? Ne nađoh na njemu smrtnе krivice. Kaznit ću ga dakle i pustiti." ²³Ali oni navaljivahu iza glasa ištući da se razapne. I vika im bivala sve jača.

²⁴Pilat presudi da im bude što ištu. ²⁵Pusti onoga koji zbog pobune i ubojstva bijaše bačen u tamnicu, koga su iskali, a Isusa preda njima na volju.

Križni put

²⁶Kad ga odvedoše, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je dolazio s polja i stave na nj križ da ga nosi za Isusom.

²⁷Za njim je išlo silno mnoštvo svijeta, napose žena, koje su plakale i naricale za njim. ²⁸Isus se okrenu prema njima pa im reče: "Kćeri Jeruzalemske, ne plačite nada mnom, nego plačite nad sobom i nad djecom svojom.

²⁹Jer evo idu dani kad će se govoriti: 'Blago nerotkinjama, utrobama koje ne rodiše i sisama koje ne dojiše.' ³⁰Tad će početi govoriti gorama: 'Padnite na nas!' i bregovima: 'Pokrijte nas!' ³¹Jer ako se tako postupa sa zelenim stablom, što li će biti sa suhim?"

³²A vodili su i drugu dvojicu, zločince, da ih s njime pogube.

Raspeće

³³I kada dodoše na mjesto zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga slijeva.

³⁴A Isus je govorio: "Oče, oprosti im, ne znaju što čine!" I razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocke.

³⁵Stajao je ondje narod i promatrao. A podrugivali se i glavari govoreći: "Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!"

³⁶Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom ³⁷govoreći: "Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!"

³⁸A bijaše i natpis ponad njega: "Ovo je kralj židovski."

23. tjedan,
116. dan čitanja, petak, 12. svibnja
2017.

2 Kr 4-6
Lk 23, 38-56

Prva knjiga o kraljevima

I. SPOR OKO DAVIDOVA NASLJEDNIKA

3. JOŠ NEKA ELIZEJEVA ČUDESA

Udovičino ulje

4 Žena jednoga od proročkih sinova zamoli Elizeja ovako: "Tvoj sluga, moj muž, umro je; a znaš da se tvoj sluga bojao Jahve. Sada je došao vjerovnik da mi uzme oba sina i učini ih svojim robovima." ²Elizej joj reče: "Što ti mogu učiniti! Reci mi što imaš u kući?" Ona odgovori: "Tvoja sluškinja nema ništa u kući, osim vrča ulja." ³Tada joj reče: "Idi i posudi od svih svojih susjeda praznih sudova, ali neka ih ne bude premalo!" ⁴Zatim se vrati kući, zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima i nalijevaj ulje u sve te sudove i pune stavljaj na stranu." ⁵I ode ona od njega, zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima. Oni su joj dodavali sudove, a ona ih punila. ⁶I kad se sudovi napuniše, reče ona svome sinu: "Dodaj mi još jedan sud!" Ali joj on odgovori: "Nema više sudova." I ulje stade. ⁷Ona ode i kaza čovjeku Božjem, a on joj reče: "Idi, prodaj ulje i podmiri svoj dug, a od ostatka živjet ćeš ti i tvoji sinovi!"

Elizej i Šunamka

⁸Jednoga je dana Elizej prolazio kroz Šunam. A živjela ondje ugledna žena i ona ga pozva k stolu. Odonda, kad god prolazaše onuda, uvratio bi se k njoj na jelo. ⁹Ona reče svome mužu: "Evo, znam i vidim da je svet onaj čovjek Božji što prolazi ovuda. ¹⁰Načinimo mu sobicu na krovu, stavimo mu ondje postelju, stol, stolicu i svjetiljku: kad dođe k nama, povući će se onamo." ¹¹Jednoga dana dođe on onamo, povuče se u gornju sobu i počinu ondje. ¹²Reče zatim svome momku Gehaziju: "Pozovi tu Šunamku!" On je pozva te ona stade preda nj. ¹³I još mu reče: "Kaži joj: 'Lijepo se brineš za nas. Što možemo učiniti za te? Treba li reći riječ za te kralju ili vojskovođi?'" Ali ona odgovori: "Ja živim usred svoga naroda." ¹⁴On nastavi: "Dakle, što da učinimo za nju?" Gehazi odgovori: "Eto, nema sina, a muž joj je vremešan." ¹⁵A on reče:

"Pozovi je!" Pozva je, a ona stade kod ulaza.

¹⁶"Dogodine u ovo doba", reče joj, "zagrlit ćeš sina u naručju." A ona reče: "Ne, gospodaru moj, ne varaj službenice svoje!" ¹⁷Ali je žena doista zatrudnjela i rodila je sina druge godine u ono doba, kako joj je rekao Elizej.

¹⁸Dječak je rastao. Jednoga dana ode ocu kod žetelaca. ¹⁹I potuži se ocu: "Jao, glava, glava moja!" A otac zapovjedi jednom momku da ga odnese majci. ²⁰On ga uze i odvede ga njegovoj majci. Na njenim je koljenima ostao do podne i onda umrije. ²¹Ona tada ode gore i položi ga u postelju Božjega čovjeka. Izšla je zatim i zaključala vrata. ²²Potom je pozvala svoga muža i rekla: "Pošalji mi jednoga od momaka i jednu magaricu; otrčat će do čovjeka Božjeg i vratit će se." ²³On je upita: "Zašto da danas pođeš k njemu? Nije ni mlađak niti je subota." Ali ona odgovori: "Ostaj u miru!"

²⁴Pošto joj je momak osamario magaricu, ona će mu: "Povedi i pođi! Ne zadržavaj me na putu, osim ako ti naredim."

²⁵Ode ona i dođe k čovjeku Božjem, na goru Karmel. Kada je čovjek Božji ugleda izdaleka, reče svome momku Gehaziju: "Evo one Šunamke. ²⁶Otrči pred nju i pitaj je: 'Kako si? Je li ti muž dobro? Je li ti dijete zdravo?'" Ona odgovori: "Zdravi smo." ²⁷Kada je stigla do čovjeka Božjega na gori, obujmi mu noge. Gehazi pristupi da je odmakne, ali mu čovjek Božji reče: "Pusti je jer joj je duša ojađena. Jahve mi krije, nije mi ništa objavio." ²⁸A ona reče: "Zar sam ja tražila sina od svoga gospodara? Nisam li ti govorila da me ne zavaravaš?"

²⁹On tada reče Gehaziju: "Opaši se, uzmi u ruku moj štap pa idi! Ako koga susretneš, ne pozdravljam ga; ako te tko pozdravi, ne odzdravljam mu. Moj štap položi na dječaka."

³⁰Ali dječakova majka reče: "Života mi Jahvina i tvoga, neću te ostaviti!" On tada ustade i pođe za njom.

³¹Gehazi je otišao prije njih i položio štap na dječaka, ali ne bješe ni glasa ni odziva. Vrati

Prva knjiga o kraljevima

I. SPOR OKO DAVIDOVA NASLJEDNIKA

se on pred Elizeja i javi mu: "Dječak se nije probudio."

³²Elizej uđe u kuću i nađe dječaka gdje mrtav leži na njegovoj postelji. ³³Ušavši, zatvori vrata za sobom i pomoli se Jahvi.

³⁴Zatim se pope na postelju, leže na dječaka, položi svoja usta na njegova usta, svoje oči na njegove oči, svoje ruke na njegove ruke; disao je nad njim te se ugrijalo tijelo dječakovo.

³⁵Potom ustade i prošeta se po kući tamomo, zatim se opet pope i disaše nad njim. A dječak tada kihnu sedam puta i otvorio oči. 36 I zovnu Elizej Gehazija i reče: "Pozovi tu Šunamku." On je pozva. Kad je stigla pred nj, reče joj: "Uzmi svoga sina." ³⁷Ona, ušavši, pade mu pred noge i pokloni se do zemlje. Zatim uze svoga sina te izide.

Gorki plodovi

³⁸Elizej se vrati u Gilgal, a bijaše glad u zemljji. I kad su proročki sinovi sjedili pred njim, reče svome momku: "Stavi veliki lonac na vatru i skuhaj jelo sinovima proročkim."

³⁹Jedan od njih ode u polje da nabere zelja, ali nađe divlju povijušu i nabra s nje punu haljinu gorkih plodova. Vrati se i nareza ih u lonac, jer nije znao kakvi su. ⁴⁰Usuše ljudima da jedu. Ali kad su počeli jesti, povikaše: "Čovječe Božji! Smrt je u loncu!" I nisu mogli jesti. ⁴¹Tada će Elizej: "Donesite brašna!" I baci ga u lonac i reče: "Uspite ljudima neka jedu!" I ništa više nije bilo štetno u loncu.

Umnažanje kruha

⁴²Neki čovjek došao iz Baal Šališe i donio čovjeku Božjem kruh od prvina, dvadeset ječmenih hljebova i kaše u torbi. A on zapovjedi: "Daj ljudima neka jedu!" ⁴³Ali njegov momak odgovori: "Kako to mogu postaviti pred stotinu ljudi?" On odgovori: "Podaj ljudima i neka jedu, jer ovako veli Jahve: 'Jest će i preostat će.'" ⁴⁴I postavi on pred njih. I jedoše i još preosta, prema riječi Jahvinoj.

Ozdravljenje Naamana

5 Naaman, vojskovođa aramskoga kralja, bijaše ugledan čovjek i poštovan pred svojim gospodarom, jer je po njemu Jahve dao pobedu Aramejcima. Ali taj vrsni ratnik bješe gubav. ²Jednom su Aramejci otišli u pljačku i na području izraelskom zarobili mladu djevojku, koja je zatim služila ženi Naamanovoj. ³Ona reče svojoj gospodarici: "Ah, kad bi se samo moj gospodar obratio proroku koji je u Samariji! On bi ga zacijelo oslobođio gube!"

⁴Naaman ode i obavijesti svoga gospodara: "Tako je i tako rekla djevojka koja je došla iz zemlje izraelske." ⁵Aramejski kralj odgovori: "Idi onamo! Ja ću poslati pismo kralju izraelskom." Naaman ode; ponio je deset talenata srebra; šest tisuća zlatnih šekela i deset svečanih haljina. ⁶I predade kralju izraelskom pismo što kazivaše: "Uz pismo koje ti stiže, šaljem ti, evo, svoga slugu Naamana da ga izlijeciš od gube."

⁷Kad je izraelski kralj pročitao pismo, razdera haljine na sebi i reče: "Zar sam ja Bog da mogu usmrćivati i oživljavati te ga ovaj šalje k meni da ga izlijeciš od njegove gube? Gledajte samo kako traži povoda da me napadne!"

⁸A kad je Elizej saznao da je kralj izraelski razderao na sebi odjeću, poruči kralju: "Zašto si razderao haljine svoje? Neka onaj samo dođe k meni i neka se uvjeri da ima prorok u Izraelu."

⁹I tako Naaman stiže sa svojim konjima i kolima i stade pred vratima Elizejeve kuće. ¹⁰A Elizej poruči dolazniku: "Idi i okupaj se sedam puta u Jordanu i tijelo će ti opet biti čisto."

¹¹Naaman se naljuti i pođe govoreći: "Gle, ja mišljah, izići će preda me, zazvat će ime Jahve, Boga svoga, stavit će ruku na bolesno mjesto i odnijeti mi gubu. ¹²Nisu li rijeke u Damasku, Abana i Parpar, bolje od svih voda izraelskih? Ne bih li se mogao u njima okupati da postanem čist?"

Okrenu se i ode odande ljutit. ¹³Ali mu

Prva knjiga o kraljevima

I. SPOR OKO DAVIDOVA NASLJEDNIKA

pristupiše sluge njegove i rekoše: "Oče moj, da ti je prorok odredio i teže, zar ne bi učinio? A nekmoli kad ti je rekao: 'Okupaj se, i bit ćeš čist.'" ¹⁴I tako siđe, opa se sedam puta u Jordanu, prema riječi čovjeka Božjega; i tijelo mu posta opet kao u malog djeteta - očistio se!

¹⁵Vrati se on Elizeju sa svom svojom pratnjom, uđe, stade pred nj i reče mu: "Evo, sad znam da nema Boga na svoj zemlji, osim u Izraelu. Zato te molim, primi dar od svoga sluge." ¹⁶Ali on odgovori: "Tako mi živog Jahve, komu služim, ne primam." Naaman navaljivaše da primi, ali on ne htjede. ¹⁷Tada Naaman reče: "Dobro, kad nećeš. Ali barem dopusti da meni, tvome sluzi, dadu ove zemlje koliko mogu ponijeti dvije mazge. Jer sluga tvoj neće više prinositi pomirnica ni klanica drugim bogovima nego samo Jahvi." ¹⁸A Jahve neka oprosti ovo sluzi tvome: kad moj gospodar pođe u hram Rimonov da se onđe pokloni, pa se nasloni na moju ruku, onda bih se i ja poklonio u hramu Rimonovu. Neka Jahve oprosti taj čin sluzi tvome." ¹⁹A on mu reče: "Idi s mirom." I udalji se Naaman i prijeđe dio puta.

²⁰Gehazi, momak Elizeja, Božjega čovjeka, pomisli: "Moj je gospodar poštudio Naamana, toga Aramejca, i nije primio ništa od onoga što mu je ponudio. Tako mi živog Jahve, potrčat ću ja za njim i uzet ću štogod od njega."

²¹I Gehazi pohitje za Naamanom. Kada ga je Naaman vido da za njim trči, skoči mu sa svojih kola u susret i upita ga: "Je li sve dobro?" ²²On odgovori: "Dobro je. Moj gospodar šalje me da ti kažem: upravo su stigla dva mladića iz Efrajimove gore, dvojica od proročkih sinova. Daj za njih, molim te, talenat srebra i dvoje haljine." ²³Naaman reče: "Uzmi, molim te, dva telenta!" I navaljivaše da uzme. I zaveza dva talenta srebra u dvije kese, i dvoje haljine, i predade ih dvojici svojih momaka da ih nose pred njim. ²⁴Kad je Gehazi stigao do Ofela, uze ih iz njihovih ruku i pohrani ih u kući. Zatim otpusti ljudi i oni odoše.

²⁵Kad je došao, stao je pred svoga gospodara. Elizej ga upita "Odakle, Gehazi?" On odgovori: "Tvoj sluga nije nikamo odlazio."

²⁶Ali Elizej reče: "Nije li Duh moj bio s tobom kad je netko sišao sa svojih kola te izišao pred te? Sad si primio srebro, pa možeš kupiti maslinike, vinograde, sitno i krupno blago, sluge i sluškinje." ²⁷Ali će se guba Naamanova prilijepiti za te i za tvoje potomstvo zauvijek."

I Gehazi se udalji od njega, bijel od gube kao od snijega.

Čudo sa sjekirom

6 Proročki sinovi rekoše Elizeju: "Gle, tijesan nam je prostor u tebe. ²Nego da odemo do Jordana, pa da svaki onđe uzmemo po brvno i načinimo sebi onđe prebivalište." On odgovori: "Idite." ³Jedan od njih reče mu: "Udostoj se poći sa svojim slugama." On odgovori: "Hoću." ⁴I pođe s njima. Kad su stigli do Jordana, uzeše sjeći drva. ⁵A dok je jedan od njih tesao gredu, pade mu sjekira u vodu i on povika: "Jao, gospodaru! I još je bila posuđena!" ⁶A čovjek Božji upita ga: "Gdje je pala?" Onaj mu pokaza mjesto. Tada on odsječe komad drveta, baci ga na ono mjesto i učini da sjekira ispliva. ⁷I reče: "Izvadi je!" I čovjek pruži ruku te je uze.

4. ARAMEJSKI RATOVI

Elizej zarobljuje dio aramejske vojske

⁸Aramejski kralj bio u ratu s Izraelom. Posavjetovao se sa svojim časnicima i rekao: "Podignite šatore na tom mjestu." ⁹Ali Elizej poruči izraelskom kralju: "Čuvaj se onoga mjesta jer su se Aramejci onđe utaborili." ¹⁰I kralj izraelski upozori ljudi na mjesto za koje mu je rekao čovjek Božji. On je upozoravao i kralj se čuvao; a bilo je to više puta.

¹¹Srce aramejskog kralja uznemiri se zbog toga, pa on pozva svoje časnike te ih upita: "Nećete li mi reći tko od naših drži s kraljem Izraelovim?" ¹²Jedan od časnika odgovori: "Ne,

Prva knjiga o kraljevima

I. SPOR OKO DAVIDOVA NASLJEDNIKA

gospodaru kralju; Elizej, prorok Izraelov, otkriva izraelskom kralju riječi koje kazuješ u svojoj spavaonici." ¹³On reče: "Idite i pogledajte gdje je, pa ču već poslati da ga uhvate." I javiše mu: "Eno ga u Dotanu." ¹⁴Tada kralj posla onamo konje, kola i jake čete. Oni stigoše noću i opkoliše grad.

¹⁵Ujutro, ustavši, čovjek Božji izide, a to oko grada stoji vojska s konjima i kolima! Njegov mu momak reče: "Ah, gospodaru moj, što nam je činiti?" ¹⁶A on odgovori: "Ne boj se jer ih ima više s nama nego s njima." ¹⁷I Elizej se pomoli ovako: "Jahve, otvori mu oči da vidi!" I Jahve otvori oči momku i on vidje: gora oko Elizeja sva prekrivena ognjenim konjima i kolima!

¹⁸Kad su Aramejci sišli prema njemu, Elizej se ovako pomoli Jahvi: "Udari sljepoćom ove ljude!" I na riječ Elizejevu udari ih sljepoćom.

¹⁹Elizej im reče: "Nije ovo put i nije ovo grad. Podite za mnom, ja ču vas odvesti čovjeku koga tražite." Ali ih odvede u Samariju. ²⁰Kad su ulazili u Samariju, Elizej reče: "Jahve, otvori ovima oči da progledaju." Jahve im otvori oči i oni vidješe da su usred Samarije!

²¹Kad ih vidje kralj Izraela, reče Elizeju: "Treba li ih poubijati, oče moj?" ²²A on odgovori: "Nemoj ih ubiti. Zar ćeš ubiti one koje nisi zarobio svojim lukom i mačem? Ponudi im kruha i vode; neka jedu i piju i neka se vrate svome gospodaru." ²³Kralj im priredi veliku gozbu. Pošto su jeli i pili, otpusti ih. I vratiše se svome gospodaru. I tako aramejski pljačkaši nisu više zalazili na izraelsko tlo.

Glad u opkoljenoj Samariji

²⁴Dogodi se poslije toga te aramejski kralj Ben-Haddad skupi svu svoju vojsku i uzađe i opkoli Samariju. ²⁵I nastala velika glad u Samariji, a opsada potraja toliko da je magareća glava stajala osamdeset šekela srebra, a četvrt kaba golubinje nečisti pet šekela srebra.

²⁶Kada je kralj prolazio po zidinama, neka mu žena vikne: "Pomozi, gospodaru kralju!"

²⁷On odgovori: "Neka ti pomogne Jahve! Kako

ču ti ja pomoći? Nečim s gumna ili iz tijeska?"

²⁸Još joj kralj reče: "Što ti je?" Ona odgovori: "Ova mi je žena rekla: 'Daj svoga sina da ga pojedemo danas, a sutra ćemo pojesti moga!'

²⁹Skuhale smo moga sina i pojele ga. A sutradan rekoh joj: 'Daj svoga sina da ga pojedemo.' Ali je ona sakrila svoga sina."

³⁰Kada je kralj čuo riječi te žene, razdrije na sebi haljine. I kad je išao po zidinama, narod vidje da mu je na tijelu kostrijet. ³¹I reče tada kralj: "Neka mi Bog učini ovo zlo i doda drugo ako glava Elizeja, sina Šafatova, ostane danas na njegovim ramenima!"

Evangelije po Luki

VI. MUKA

Dobri razbojnik

³⁹Jedan ga je od obješenih zločinaca pogrdavao: "Nisi li ti Krist? Spasi sebe i nas!"
⁴⁰A drugi ovoga prekoravaše: "Zar se ne bojiš Boga ni ti, koji si pod istom osudom? ⁴¹Ali mi po pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on - on ništa opako ne učini."
⁴²Onda reče: "Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje." ⁴³A on će mu: "Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju!"

Isusova smrt

⁴⁴Bijaše već oko šeste ure kad nastala tama po svoj zemlji - sve do ure devete, ⁴⁵jer sunce pomrča, a hramska se zavjesa razdrije po sredini.

⁴⁶I povika Isus iza glasa: "Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!" To rekavši, izdahnu.

⁴⁷Kad satnik vidje što se zbiva, stane slaviti Boga: "Zbilja, čovjek ovaj bijaše pravednik!" ⁴⁸I kad je sav svijet koji se zgrnuo na taj prizor video što se zbiva, vraćao se bijući se u prsa.

⁴⁹Stajahu podalje i gledahu to svi znanci njegovi i žene koje su za njim išle iz Galileje.

Ukop

⁵⁰I dođe čovjek imenom Josip, vijećnik, čovjek čestit i pravedan; ⁵¹on ne privoli njihovoj odluci i postupku. Bijaše iz Arimateje, grada judejskoga i iščekivaše kraljevstvo Božje. ⁵²Taj dakle pristupi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo.

⁵³Zatim ga skinu, povi u platno i položi u grob isklesan u koji još ne bijaše nitko položen.

⁵⁴Bijaše dan Priprave; subota je svitala. ⁵⁵A pratile to žene koje su s Isusom došle iz Galileje: motrile grob i kako je položeno tijelo njegovo. ⁵⁶Zatim se vrate i priprave miomirise i pomasti.

U subotu mirovahu po propisu.